

ยุทธศาสตร์

การสนับสนุนการวิจัยของ
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

พ.ศ. 2553 - 2556

สารบัญ

1. ยุทธศาสตร์การสนับสนุนการวิจัยของ สกว. พ.ศ. 2553-2556

วิสัยทัศน์ สกว.

พันธกิจ

วัตถุประสงค์

เป้าหมายองค์กร (2553-2556)

ยุทธศาสตร์หลัก

- ยุทธศาสตร์การสนับสนุนการวิจัยในประเด็นสำคัญที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศหรือรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต
- ยุทธศาสตร์การยกระดับขีดความสามารถของนักวิจัยไทยสู่ระดับสากล
- ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมความเข้มแข็งของคน ชุมชน และสังคมโดยกระบวนการวิจัย
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อนำผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ของประเทศ

2. ที่มา และข้อมูลการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ สกว. จากการประชุมระดมความคิดเห็น

สภาพความเป็นไปของโลกและสังคมที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย

การวิเคราะห์ SWOT Analysis

ข้อเสนอด้านการบริหารจัดการภายใน

- 1) การดำเนินงานของสำนักงาน
- 2) การผลักดันผลงานสู่การใช้ประโยชน์
- 2) ใช้จุดแข็งด้านการบริหารงานวิจัยให้เป็นประโยชน์

ประเด็นที่ควรให้ความสนใจ

ข้อพิจารณาเชิงนโยบายของ สกว.

ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะเบื้องต้นจากกรรมการ

ภาคผนวก

- แผนยุทธศาสตร์ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)
- สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (องค์การมหาชน)
- แผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)
พ.ศ. 2551 - 2555
- แผนกลยุทธ์สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ สวทช.

ยุทธศาสตร์การสนับสนุนการวิจัย ของ สกว. พ.ศ. 2553-2556

วิสัยทัศน์ สกว.

เป็นองค์กรที่สร้างสรรค์ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่นำไปสู่สังคมที่มีปัญญาสามารถใช้ความรู้จัดการกับศักยภาพและโอกาส เพื่อกำหนดอนาคตของตนเองทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ

พันธกิจ

สนับสนุนกระบวนการสร้างความรู้ สร้างนักวิจัย และสร้างระบบวิจัย เพื่อตอบคำถามและเสนอทางเลือกให้สังคมซึ่งครอบคลุมทั้งในระบบเศรษฐกิจภาคดั้งเดิมและสมัยใหม่โดยใช้การบริหารงานวิจัยที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพเป็นเครื่องมือสำคัญ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของประเทศในการสนับสนุนการกำหนดนโยบาย การพัฒนาอุตสาหกรรม การผลิตและบริการ การปรับตัวของภาคเกษตร การยกระดับความรู้ของสังคม และการเสริมความเข้มแข็งของชุมชน ท้องถิ่น เพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เกิดการนำผลงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์และเพิ่มประสิทธิภาพในด้านการผลิตทางด้านเกษตร อุตสาหกรรม ตลอดจนการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม การป้องกันสาธารณภัย และการกำหนดนโยบายของประเทศ
2. เพื่อสร้างความเข้มแข็งของท้องถิ่นโดยกระบวนการมีส่วนร่วม
3. เพื่อสร้างกลไกการเชื่อมต่อระหว่างผลงานวิจัยและนักวิจัยกับผู้ใช้ประโยชน์ทุกภาคส่วน คือผู้ประกอบการ ภาครัฐ และชุมชน
4. เพื่อสร้างนักวิจัยอาชีพที่มีความสามารถสูงและสร้างผลงานในระดับสากล ทั้งด้านสิ่งพิมพ์และสิทธิบัตร

เป้าหมายองค์กร (2553-2556)

- สร้างผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของประเทศได้ โดยผลงานวิจัยและพัฒนาอย่างน้อยร้อยละ 70 ถูกนำไปใช้ประโยชน์
- ยกระดับความสามารถของนักวิจัยไทยให้ก้าวเข้าสู่ระดับสากล โดยมีผลงานวิจัย ของประเทศที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับสากล อย่างน้อยร้อยละ 35 ที่ได้รับการสนับสนุนจาก สกว.
- ยกระดับความเข้มแข็งของคน ชุมชน และสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาค โดยใช้กระบวนการสร้างและพัฒนาความรู้เป็นเครื่องมือ โดยอย่างน้อยร้อยละ 5 ของชุมชนระดับตำบลในประเทศได้รับการสนับสนุนกิจกรรมวิจัย

ยุทธศาสตร์หลัก

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ จึงได้นำไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์หลักดังต่อไปนี้

- 1) ยุทธศาสตร์การสนับสนุนการวิจัยในประเด็นสำคัญที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศหรือรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต
 - 2) ยุทธศาสตร์การยกระดับขีดความสามารถของนักวิจัยไทยสู่ระดับสากล
 - 3) ยุทธศาสตร์การสร้าง **ความเข้มแข็ง** ของคน ชุมชน และสังคม โดยกระบวนการวิจัย
 - 4) ยุทธศาสตร์การ **บริหารจัดการ** เพื่อนำผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
- โดยมีรายละเอียดของยุทธศาสตร์ทั้ง 4 ประการดังนี้

ยุทธศาสตร์การสนับสนุนการวิจัยในประเด็นสำคัญที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศหรือรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต

สนับสนุนการวิจัยในประเด็นที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ได้แก่ การวิจัยด้านอาหารและการเกษตร โดยเน้นที่ความมั่นคงด้านอาหาร ความปลอดภัย และการเพิ่มมูลค่าโดยมุ่งเข้าสู่อุตสาหกรรม การจัดการทรัพยากรน้ำ โดยเน้นการจัดการเชิงพื้นที่ การเตรียมความพร้อมเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน และเรื่องของพลังงาน สิ่งแวดล้อม และระบบเศรษฐกิจ

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- 1) เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เช่น การวิจัยด้านการเกษตรและอาหาร การเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์
- 2) เพื่อให้มีผลงานวิจัยเพื่อการพัฒนาหรือยกระดับสังคม เช่น การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การวิจัยด้านสังคม
- 3) เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต เช่น การติดตามสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลก เพื่อนำไปสู่ข้อเสนอเชิงนโยบายในด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม การค้า ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ดัชนีชี้วัด

- 1) จำนวนผลงานวิจัยด้านการเกษตรและอาหารที่จำเป็นต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของโครงการด้านการเกษตรทั้งหมด
- 2) จำนวนผลงานวิจัยด้านสังคมและการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้
- 3) จำนวนข้อเสนอเชิงนโยบายที่เกิดขึ้นจากผลงานวิจัย

แนวทางการดำเนินงาน

จากการประชุมระดมความคิดโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ทำให้ได้ทราบประเด็นสำคัญที่ควรให้ความสนใจในการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและกำหนดทิศทางการพัฒนาในอนาคต ตามสถานการณ์ของโลกในแง่มุมต่าง ๆ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว จึงได้กำหนดแนวทางการสนับสนุนการวิจัยดังต่อไปนี้

- 1) สนับสนุนการวิจัยด้านการเกษตรและอาหารและการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ ควรให้ความสำคัญงานวิจัยเชิงนโยบาย เช่น นโยบายด้านราคาข้าว นโยบายการปลูกพืชเศรษฐกิจ การใช้ประโยชน์ที่ดินการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ การขยายพื้นที่เพาะปลูกไปต่างประเทศ การเชื่อมโยงภาคเกษตรกับอุตสาหกรรมและบริการเพื่อการเพิ่มมูลค่า และศึกษามาตรการกีดกันทางการค้า ให้ความสำคัญกับประเด็นความปลอดภัยและความมั่นคงด้านอาหาร (Food safety and security) และสารเคมีปนเปื้อน และควรมีการพัฒนากระบวนการเกษตรเพื่อตอบสนองความกินดีอยู่ดี และให้มีสมดุลที่เหมาะสมระหว่าง food, feed, fuel

- 2) สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อรองรับการปฏิรูปการศึกษา โดยให้ความสำคัญกับระบบการศึกษาเช่น ระบบ Governance ด้านการศึกษา การปฏิรูปการศึกษาภายใต้หลักการ "การเรียนรู้" เช่น Active Learning, Brain-based Learning การวิจัยท้องถิ่น ครูวิจัย ยุววิจัย และ LLEN หรือ โครงการวิจัยและพัฒนาเครือข่ายเชิงพื้นที่เพื่อหนุนเสริมการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชน (Local Learning Enrichment Network) รวมไปถึงการปฏิรูปการเรียนรู้ของสังคม
- 3) สนับสนุนการวิจัยด้านสังคม โดยเน้นงานวิจัยด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณค่าของสังคม การอยู่ร่วมกันอย่างสันติในสังคมพหุวัฒนธรรม การวิจัยเพื่อเข้าใจอัตลักษณ์และวัฒนธรรมไทย
- 4) สร้างมูลค่าจากทุนเดิมทางสังคมและการประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ รวมทั้งงานวิจัยด้านความมั่นคง
- 5) สนับสนุนการวิจัยเชิงนโยบายที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ เช่น การติดตามสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลก ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน

ยุทธศาสตร์การยกระดับขีดความสามารถของนักวิจัยสู่ระดับสากล

สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างความรู้พื้นฐานที่จำเป็นต่อการพัฒนาในอนาคต รวมทั้งการสร้างนักวิจัยที่มีคุณภาพสูง และสามารถผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพได้อย่างต่อเนื่องในอนาคต

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- 1) เพื่อให้เกิดการวิจัยเชิงวิชาการที่สามารถรองรับการพัฒนาประเทศได้ในอนาคต
- 2) สร้างและพัฒนา นักวิจัยที่มีคุณภาพสูงเพื่อรองรับความต้องการกำลังคนระดับคุณภาพสูงในอนาคต

ดัชนีชี้วัด

- 1) จำนวนผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับสากล เพิ่มขึ้นจาก 2.5 เรื่องต่อโครงการ ในปี 2552 เป็น 2.8 เรื่องต่อโครงการในปี 2556
- 2) นักวิจัย ที่ได้รับรางวัลที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ระดับชาติและนานาชาติจากหน่วยงานต่าง ๆ อย่างน้อย ร้อยละ 80 เคยเป็นผู้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก สกว.

แนวทางการดำเนินงาน

- 1) สนับสนุนการวิจัยเชิงวิชาการ โดยมุ่งเน้นการเผยแพร่ระดับสากล รวมทั้งสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม
- 2) กำหนดเส้นทางสนับสนุนการวิจัยเชิงวิชาการอย่างต่อเนื่อง เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศในสาขาวิชาที่ประเทศมีศักยภาพ

ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งของคนชุมชน และสังคม โดยกระบวนการวิจัย

สนับสนุนการวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน และดำเนินการโดยนักวิชาการ ร่วมกับคนในชุมชน และความร่วมมือกับภาคีต่าง ๆ ผ่านกระบวนการวิจัยโดยใช้โจทย์จากพื้นที่เป็นตัวตั้ง

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- 1) เพื่อให้ชุมชนท้องถิ่น และสังคมมีขีดความสามารถในการใช้กระบวนการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างยั่งยืน
- 2) เพื่อให้เกิดการร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมทุน ระหว่างภาคีที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ระดับชุมชน ตำบล จังหวัด และกลุ่มจังหวัด

ดัชนีชี้วัด

- 1) ชุมชนระดับหมู่บ้านและตำบลอย่างน้อย 1,000 แห่ง มีขีดความสามารถในการวิจัยเพื่อกำหนดอนาคต และแก้ปัญหาของชุมชนตนเอง
- 2) จำนวนชุมชนท้องถิ่นระดับตำบลและจังหวัด ที่มีความร่วมมือและร่วมทุนกับ สกว.

แนวทางดำเนินการ

เพื่อให้การเกิดความร่วมมือและพัฒนางานวิจัยตามความต้องการของชุมชนและท้องถิ่นได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานดังนี้

- 1) สนับสนุนการวิจัยเชิงพื้นที่ โดยใช้โจทย์จากคนและชุมชนในพื้นที่เป็นตัวตั้ง เพื่อให้เกิดการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง
- 2) พัฒนากลไกการทำงานประสานภาคีที่สร้างใช้ข้อมูล ความรู้ ลักษณะเครือข่ายทางปัญญาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยเน้นการร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมทุน
- 3) พัฒนาความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในพื้นที่ดำเนินการวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อนำผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม ของประเทศ

พัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัย โดยอาศัยจุดแข็งที่ สกว. มีอยู่และโอกาสที่เปิดให้ เพื่อให้ผลงานวิจัยมีโอกาสดูถูกนำไปใช้ในการพัฒนาทั้งในระดับประเทศ ชุมชน และท้องถิ่น

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- 1) เพื่อให้ผลงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ยังกลุ่มเป้าหมาย ด้วยกระบวนการที่เหมาะสม โดยใช้กลไกเดิมที่เข้มแข็งของ สกว. และพัฒนากลไกใหม่เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด
- 2) เพื่อให้เกิดความร่วมมือและร่วมทุนระหว่างหน่วยงาน องค์กร และสถาบันการศึกษา

ดัชนีชี้วัด

- 1) ผลงานวิจัยที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 59 ในปี 2552 เป็นร้อยละ 70 ในปี 2556
- 2) จำนวนหน่วยงาน องค์กร และสถาบันการศึกษา ที่มีความร่วมมือและร่วมทุนกับ สกว. เพิ่มขึ้นจาก 15 แห่ง เป็น 30 แห่งในปี 2556

แนวทางดำเนินการ

เพื่อให้การบริหารงานวิจัยมีประสิทธิภาพสูงและมีธรรมาภิบาล และสามารถผลักดันผลงานสู่การใช้ประโยชน์ได้จริง จึงได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานดังนี้

- 1) ให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์ผลงานวิจัยของ สกว. สู่กลุ่มเป้าหมายในวงกว้างด้วยรูปแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสม
- 2) พัฒนากลไกสนับสนุนการต่อยอดงานวิจัยเพื่อมุ่งสู่การใช้ประโยชน์
- 3) พัฒนาความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเน้นการร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมทุน
- 4) พัฒนาระบบติดตามและประเมินผลลัพธ์และผลกระทบของการวิจัย

2. ที่มา และข้อมูลการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ สกว.

ด้วยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ซึ่งเป็นหน่วยงานในกำกับของสำนักนายกรัฐมนตรี มีภารกิจหลักในการสร้างนักวิจัย และผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ นำไปสู่การใช้ประโยชน์ด้านต่างๆ ทั้งในเชิงวิชาการ นโยบาย พาณิชยกรรม สาธารณะ พื้นที่ชุมชนต่างๆ ตลอดจนการสร้างเสริมความเข้มแข็งของระบบวิจัยประเทศ ในการรองรับการพัฒนาประเทศเพื่อเข้าสู่สังคมฐานความรู้ในอนาคต

จากผลการดำเนินงานที่ผ่านมา ซึ่ง สกว. ได้ใช้จุดเด่นในด้านการบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อยกระดับขีดความสามารถของประเทศด้วยการวิจัย พร้อมทั้งการสร้างกระแสให้เกิดการตื่นตัวในการใช้ข้อมูลและกระบวนการวิจัยเป็นเครื่องมือสนับสนุนการทำงาน ในภาคส่วนต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ผู้บริหารนโยบาย ภาคเอกชน ภาคประชาชน ภาคการศึกษา จนเกิดความต้องการในการที่จะใช้งานวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการทำงาน เพื่อบอกทิศทางในการตัดสินใจและพัฒนาตั้งแต่ระดับนโยบายไปถึงชุมชนท้องถิ่น ดังนั้นเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องรวมถึงการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศในช่วง 3-5 ปีข้างหน้า สกว. จึงได้มีการจัดทำ แผนยุทธศาสตร์ ขององค์กรอย่างมีส่วนร่วมเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนางานของ สกว. ที่จะก้าวต่อไปข้างหน้าอย่างมีทิศทางและเป้าหมาย

ในระหว่างที่ผ่านมา สกว. ได้กำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานของ สกว. ปี 2550-52 ซึ่งพบว่าตลอดช่วงเวลาดังกล่าว สกว. ได้ดำเนินการประสบความสำเร็จพอสมควร และได้เริ่มการระดมความคิด เพื่อจัดทำยุทธศาสตร์การสนับสนุนการวิจัยของ สกว. พ.ศ. 2553-2556 ในวันที่ 11-12 กรกฎาคม 2552 ที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยมีการสนทนากลุ่มของกองทุนสนับสนุนการวิจัย กรรมการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนการวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ประสานงานวิจัย ผู้บริหาร สกว. และเจ้าหน้าที่ สกว. ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุม รวมทั้งสิ้นประมาณ 70 คน ผลจากการระดมความคิด สามารถสรุปได้ดังนี้

2.1 สภาพความเป็นไปของโลกและสังคมที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย

1) ปัญหาระดับโลกที่ส่งผลถึงไทย

(1) การเปลี่ยนแปลงโดยธรรมชาติ

• ภาวะโลกร้อน

ปัญหาโลกร้อน เป็นปัญหาระดับโลกที่หลายประเทศให้ความสนใจ โดยคาดการณ์กันว่าภาวะโลกร้อนจะส่งผลให้ระดับน้ำในทะเลเพิ่มสูงขึ้น เป็นผลให้เกิดน้ำท่วมในหลายพื้นที่ ประกอบกับการขาดแคลนแหล่งน้ำจืด ทำให้เกิดการแย่งชิงทรัพยากรเพื่อการผลิตและการยังชีพอย่างมาก การที่ทรัพยากรถูกจำกัด เช่นที่ดิน น้ำ ทำให้ผลิตผลทางการเกษตรมีไม่เพียงพอในการเลี้ยงพลเมืองโลก จึงอาจเกิดภาวะความทุกข์ยากต่างๆ ตามมา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการแย่งชิงทรัพยากรข้ามชาติ ปัญหาการเอารัดเอาเปรียบในทุกๆ ระดับ รวมทั้ง ปัญหาโรคภัยไข้เจ็บที่เกิดขึ้นใหม่ภายหลังจากภาวะโลกร้อน

(2) การเปลี่ยนแปลงโดยมนุษย์

• กระแสโลกาภิวัตน์

เป็นความจริงที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ และมีผลกระทบต่อนานาชาติในหลายด้านด้วยกัน เช่น การเข้าสู่มาตรการความร่วมมือประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 2015 (ASEAN Economic Community: AEC) ซึ่งอาจก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานและคนในระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียนด้วยกัน เกิดเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม มีสังคมรูปแบบใหม่และเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ก้าวหน้ามากขึ้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้เป็นทั้งอุปสรรคและโอกาสในการพัฒนาประเทศ

- **ผลกระทบต่อสังคมไทย**

จากปัญหาดังกล่าว จะมีผลกระทบถึงสังคมไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ในหลายด้านด้วยกัน เช่น คุณธรรมและจริยธรรมของคนจะลดต่ำลง ขาดสำนึกเพื่อส่วนรวม วัฒนธรรมไทยได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง โดยได้รับอิทธิพลจากภายนอกมากขึ้น ทำให้ขาดความภูมิใจในความเป็นชาติของไทย และโดยรวมทำให้คุณภาพของคนไทยลดลง

ทางด้านเศรษฐกิจก็ได้รับผลกระทบเช่นเดียวกัน เกิดการว่างงานอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่เพิ่งจบการศึกษาใหม่ เพื่อการอยู่รอดทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ สิ่งที่ต้องทำคือการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในประชาคมโลก ประเทศไทยต้องมีการเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ลดการนำเข้าวัตถุดิบ เพิ่มผลผลิต และเพิ่มการบริโภคภายในประเทศให้มากขึ้น ควรมีมาตรการทางด้านสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคม ให้มีความสำคัญกับเรื่องการจัดซากผลิตภัณฑ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์

- **นโยบายและความต้องการของมหาอำนาจ**

ประเทศมหาอำนาจกำลังมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว เช่นประเทศจีน ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคมโลก เช่นด้านการใช้พลังงาน ที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก การแสวงหาประโยชน์และอำนาจของประเทศใหญ่อย่างเช่นสหรัฐอเมริกา ปัญหาการแย่งชิงและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเล เป็นต้น

- **สังคมผู้สูงอายุ**

โลกกำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ รวมทั้งประเทศไทยด้วย ดังนั้นปัญหาที่จะตามมาคือเรื่องของ การจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ ซึ่งจะกลายเป็นภาระอย่างใหญ่หลวงของประเทศ หากไม่มีการเตรียมการที่ดีพอ รวมทั้งปัญหาเรื่องสุขภาพของผู้สูงอายุ ไม่ว่าจะเป็นโรคความจำเสื่อม โรคภัยต่าง ๆ ที่มาพร้อมกับวัยที่เพิ่มขึ้น

- **แรงงานไทย**

ประเทศไทยมีปัญหาเรื่องมาตรฐานแรงงาน ที่ควรต้องได้รับการเอาใจใส่ในการพัฒนา เพื่อให้สามารถรองรับความเปลี่ยนแปลงของโลกได้ นอกจากนี้ยังประสบปัญหาแรงงานข้ามชาติ และแรงงานที่มีคุณภาพต้องสูญเสียไปเนื่องจากความต้องการของประเทศต่าง ๆ ในโลก

2) ปัญหาภายในประเทศ

(1) ปัญหาสังคมที่เกิดจากคนภายในประเทศ

ปัญหาความขัดแย้งของคนในประเทศ เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางและมีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น รวมทั้งความขัดแย้งกระจายไปยังภูมิภาคต่าง ๆ สาเหตุหนึ่งอาจเกิดจากการไม่รักษากฎกติกาการอยู่ร่วมกัน ซึ่งปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากคุณภาพของคน ดังนั้น จึงควรปรับปรุงระบบการศึกษา เพื่อสร้างคุณภาพของคนให้ดีขึ้น

1. ปัญหาเชิงโครงสร้างของระบบวิจัยไทย

การวิจัยในประเทศไทยยังไม่เข้มแข็งทำให้ไม่สามารถนำไปสู่การใช้ความรู้เพื่อการพัฒนาประเทศได้ สาเหตุหนึ่งเป็นเพราะระบบวิจัยไทยยังไม่ได้รับการพัฒนา ทำให้การจัดการงานวิจัยของเมืองไทยยังไม่เป็นระบบเท่าที่ควร มีหน่วยจัดการงานวิจัยหลายหน่วย ซึ่งอาจมีการกิจบางส่วนซ้ำซ้อนกัน อย่างไรก็ตามการจัดการระบบประมาณวิจัยผ่านหน่วยบริหารจัดการเหล่านี้มีเพียงร้อยละ 20 เท่านั้น การจัดตั้งหน่วยบริหารจัดการงานวิจัยขึ้นมาหลายหน่วยแต่ไม่ได้มีการเพิ่มงบประมาณตามที่ควรเป็น นอกจากนี้ การส่งเสริมงานวิจัยยังไม่ดีเท่าที่ควร โดยเฉพาะงานวิจัยส่วนใหญ่ไม่มีการเชื่อมโยงตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ขาดงานวิจัยที่ตอบสนองต่ออุตสาหกรรม SME และขาดกลไกการเปลี่ยนความรู้จากงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์

2.2 การวิเคราะห์ SWOT Analysis

จากการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรค ของ สกว. สามารถจำแนกได้เป็นประเด็นดังนี้

จุดแข็ง สกว.

- เป็นหน่วยงานที่มีการบริหารจัดการที่ดี สามารถเป็นตัวอย่างให้หลายหน่วยงานได้
- ดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทำงานแบบหุ้นส่วน (partnership) และสร้างความร่วมมือ (collaboration) ได้หลายระดับ
- สามารถสร้างบันไดอาชีพ (career path) ให้นักวิจัยได้เป็นอย่างดี ยกย่องและศักดิ์ศรีของนักวิจัยให้เป็นที่ยอมรับในสังคมได้
- บริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โปร่งใส ตรวจสอบได้
- มีความยืดหยุ่นในการทำงาน
- เป็นหน่วยงานที่สามารถสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาประเทศ สามารถเปลี่ยนสภาพจากแหล่งทุน เป็นแหล่งข้อมูลคุณภาพ
- เป็นแหล่งชุมนุมผู้รู้ หลากหลายสาขาวิชา
- มีความสามารถกำหนดประเด็นและโจทย์วิจัยได้อย่างเหมาะสม ชัดเจน และมีเครือข่ายในวงกว้าง

จุดอ่อน สกว.

- ประชาสัมพันธ์ผลงานน้อยเกินไป คนนอกวงการไม่รู้จัก สกว.
- การให้ทุนที่ผ่านมากว้างเกินไป ไม่มีจุดเน้น (ไม่ focus)

โอกาส

- สกว. ควรใช้ความสามารถในส่วนที่ตนเองเด่น (Best practice) ในการเชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่น และใช้ในการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมขององค์กรอื่นได้
- ด้วยชื่อเสียงของ สกว. ทำให้นักวิจัยและหน่วยงานอื่นอยากเข้ามาร่วมงานกับ สกว.

อุปสรรค

- ทุนวิจัยมีจำนวนจำกัด
- แหล่งทุนมีหลากหลาย จึงเกิดการแย่งตัวนักวิจัย

2.3 ข้อเสนอแนะด้านการบริหารจัดการภายใน

1) การดำเนินงานของสำนักงาน

• ประสานงานระหว่างฝ่ายให้มากขึ้น

ทำงานข้ามฝ่ายโดยการกำหนดโจทย์ใหญ่ร่วมกันเช่น ความมั่นคงทางอาหาร (Food security) เช่น ฝ่ายนโยบายชาติและความสัมพันธ์ข้ามชาติ (ฝ่าย 1) อาจเกี่ยวข้องกับเรื่องกฎหมายระหว่างประเทศ ฝ่ายเกษตร (ฝ่าย 2) เกี่ยวข้องกับการผลิต ฝ่ายสวัสดิภาพสาธารณะ(ฝ่าย 3) เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยด้านอาหาร และฝ่ายชุมชนและสังคม(ฝ่าย 4) เกี่ยวข้องกับเรื่องความสามารถในการเข้าถึงอาหาร เป็นต้น

• การบริหารจัดการความรู้ในองค์กร

ควรสนับสนุนให้มีการใช้ระบบการจัดการความรู้ภายในองค์กร เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และการถ่ายทอดประสบการณ์ในระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องและเจ้าหน้าที่ของ สกว. อย่างสม่ำเสมอ

- **ทบทวนการทำงานกับมหาวิทยาลัย**

สกว. ควรทบทวนระบบการทำงานในด้านต่าง ๆ กับมหาวิทยาลัยให้เหมาะสม ทั้งเรื่องของการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้บริหารหน่วยงานที่นักวิจัยสังกัด การจัดการเรื่องการเงินและบัญชี โดยสมควรปรับเปลี่ยนรูปแบบการให้ทุนจากเดิมที่ส่งเงินให้นักวิจัยโดยตรง ควรเปลี่ยนเป็นการสนับสนุนให้มีการเปิดบัญชีของมหาวิทยาลัยที่มีนักวิจัยได้รับทุน และลดการข้ามขั้นตอนไปยังนักวิจัยโดยตรงโดยไม่ผ่านผู้บริหารหน่วยงาน นอกจากนี้ ควรขยายกลุ่มผู้รับทุนไปยังหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่มหาวิทยาลัยด้วย

- **ควรทำ Foresight**

โดยการสร้างเกณฑ์ (Criteria) เพื่อเลือกขอบเขตงานวิจัย (Research area) ที่มีโอกาสก่อให้เกิดผลกระทบสูง โดยอาจอิงกับผลกระทบด้านเศรษฐกิจ (GDP) สูง รวมทั้งกลุ่มที่มีโอกาสสร้างผลกระทบทางเศรษฐกิจหรือส่งผลกระทบต่อประชาชนเป็นจำนวนมาก เป็นหลัก เช่นด้านอาหารและการเกษตร การท่องเที่ยว สาธารณสุข ปีโตรเคมี เครื่องจักรกล ทรัพยากรธรรมชาติและปัจจัยสนับสนุนการผลิต หรืออิงกับผลกระทบด้านอื่น ๆ เช่น ทรัพยากรน้ำ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate change) สังคม และคุณภาพการศึกษา เป็นต้น

- **การประชาสัมพันธ์**

ควรให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น โดยอาจมีเป้าหมายเพื่อให้รัฐบาลเห็นว่าผลงานของ สกว. สามารถก่อให้เกิดการประหยังบประมาณในด้านต่าง ๆ ได้อย่างไรบ้าง โดยอาจจัดให้มีกิจกรรมใหญ่เพื่อนำเสนอผลงานวิจัยของ สกว. แบบบูรณาการ ซึ่งน่าจะก่อให้เกิดแรงกระตุ้นในวงกว้าง และการให้ความรู้แก่สาธารณชนทั่วไป นอกจากนี้ ควรจัดให้มีการประเมินผลลัพธ์และผลกระทบของโครงการ เพื่อสื่อให้สาธารณชนเห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับอย่างเป็นรูปธรรมจากการวิจัย วิธีการดำเนินงานอาจใช้วิธีร่วมกับหน่วยงานอื่นที่มีความสามารถสูงด้านการประชาสัมพันธ์ เช่น สสส. เพื่อช่วยผลักดันงาน ประชาสัมพันธ์ ให้มีประสิทธิภาพ

2) การผลักดันผลงานสู่การใช้ประโยชน์

(1) สร้างกลไกสนับสนุนต่อยอดงานวิจัย

สกว. ควรสนับสนุนให้มีการสร้างกลไกเพื่อช่วยในการผลักดันผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ เช่น การสนับสนุนการทำแผนธุรกิจจากงานวิจัยของ สกว. การพัฒนาระบบบริหารทรัพย์สินทางปัญญา

(2) ขยายการรับรู้ผลงานและการทำงานไปยังสาธารณะ

ควรสนับสนุนให้มีการขยายความรู้ที่ได้จากการวิจัยไปยังสาธารณชนในรูปแบบต่างๆ เช่น การพัฒนาเครื่องมือ เช่น Biodata ให้เชื่อมโยงถึงเอกชน

(3) พัฒนาระบบประเมินผลลัพธ์และผลกระทบที่ชัดเจนตั้งแต่เริ่มโครงการ

สร้างความตระหนักเรื่องการใช้ประโยชน์จากผลงานให้นักวิจัยเข้าใจ รวมทั้งกำหนดมาตรการเพื่อให้มีการประเมินผลลัพธ์และผลกระทบของโครงการตั้งแต่เริ่มต้น

3) ใช้จุดแข็งด้านการบริหารงานวิจัยให้เป็นประโยชน์

(1) การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ (Collaboration)

อาศัยจุดแข็งของ สกว. ในการทำงานหรือสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นได้ดี เพื่อให้เกิดความร่วมมือที่เป็นรูปธรรมมากขึ้น เช่น การพยายามระดมทรัพยากรของภาคีต่างๆ (Partners) เข้าสู่ระบบวิจัย ชักชวนให้เกิดการร่วมทุนในโครงการขนาดใหญ่กับหน่วยงานอื่น และ สกว. ทำหน้าที่เป็นผู้ริเริ่ม (Initiator) ต่าง ๆ ในเครือข่ายนักวิจัยและขยายผลนวัตกรรมบริหารจัดการงานวิจัยไปยังหน่วยงานอื่นทางด้านอุตสาหกรรมหรือภาคเอกชน ควรสร้างความเชื่อมโยงกับนักลงทุนและภาคอุตสาหกรรม

(2) ปรับรูปแบบการสนับสนุนทุนวิจัย

สกว. ควรยึดบทบาทเดิมคือ ทำหน้าที่เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง (Catalyst for changes) และสนับสนุนให้เกิดการร่วมทุนในลักษณะ Co-funding มากขึ้น ควรสนับสนุนโครงการเล็ก แต่มีผลกระทบทางบวก (Impact) สูง หากเป็นโครงการใหญ่ควรสนับสนุนโครงการใหญ่ในลักษณะ cluster เน้นการทำงานข้ามสาขาวิชาเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ และพัฒนา คปภ. ให้สามารถตอบโจทย์ใหญ่ของประเทศได้

(3) หางบประมาณเพิ่มเติม

สกว. ควรสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นเพื่อหางบประมาณเพิ่มเติม เช่นอาจมีการหาระหว่างหน่วยจัดการงานวิจัยและหน่วยสนับสนุน และผลักดันให้หน่วยงานท้องถิ่น (อปท.) เห็นความสำคัญของการวิจัยเพื่อให้เกิดมีการจัดตั้งบิวิจัยของแต่ละท้องถิ่น นอกจากนี้ควรหาทุนสนับสนุนจากภาคเอกชน

(4) การร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

สกว. ควรสนับสนุนการให้ทุนหรือทำงานวิจัยร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านในประเทศที่มีความสนใจตรงกัน เพื่อให้เกิดความร่วมมือทางวิชาการร่วมกัน ควรมีการสร้างความร่วมมือกับนักวิจัยต่างชาติ เช่นสนับสนุนทุน คปภ. กับประเทศเพื่อนบ้าน การสนับสนุนทุนวิจัยให้นักวิจัยประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาทำวิจัยในไทย เป็นต้น

2.4 ประเด็นที่ควรให้ความสนใจ

1) การติดตามการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์โลก

เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงความรู้ของโลกเกิดขึ้นรวดเร็วมาก รวมทั้งระบบการสื่อสารมีความก้าวหน้ามาก สกว. ควรให้ความสำคัญกับการผลักดันความรู้และภูมิปัญญาไทยสู่สากลผ่านผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ รวมทั้งในทางกลับกันคือการแปลงความรู้จากสากล สู่ประเทศ

2) การพัฒนาการจัดการระบบอย่างครบวงจร รองรับสังคมสูงอายุ

เนื่องจากสังคมไทยและสังคมโลกกำลังก้าวเข้าสู่ยุคของสังคมผู้สูงอายุ แต่ประเทศไทยยังขาดองค์ความรู้ที่จะรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ดังนั้น สกว. ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนที่มีคุณภาพเพื่อทดแทน ควรให้มีการวิจัยเพื่อรองรับเรื่องการดูแลผู้สูงอายุ มีการพัฒนาระบบการจัดการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคนรุ่นใหม่ให้มีความสำคัญกับเรื่องของแรงงานที่กำลังจะขาดแคลนในอนาคตเนื่องจากมีผู้สูงอายุมาก เช่นเรื่องระบบจัดการและดูแลกลุ่มแรงงาน แรงงานย้ายถิ่น เป็นต้น นอกจากนี้เรื่องของจัดการทรัพยากร และการสาธารณสุข เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ เป็นประเด็นที่ควรพิจารณา

3) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มี Value-added

ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูง เช่น ยางพารา ข้าว อาหารดัดแปรพันธุกรรม การออกแบบที่เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ สมุนไพร รวมทั้งการพัฒนาแพทย์พื้นบ้าน

4) การพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ให้ความสำคัญกับระบบการศึกษาเช่น ระบบ Governance ด้านการศึกษา การปฏิรูปการศึกษา ภายใต้หลักการ "การเรียนรู้" เช่น Active Learning, Brain-based Learning การวิจัยท้องถิ่น ครูวิจัย ยุววิจัย และ LLEN รวมไปถึงการปฏิรูปการเรียนรู้ของสังคม

5) งานวิจัยด้านต่างประเทศ

ให้ความสำคัญกับการวิจัยด้าน ASEAN เช่นการศึกษาวัฒนธรรมและสังคม ASEAN, Socio-economy (ASEAN) สนับสนุนงานวิจัยที่ส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน ศึกษาปัญหาชายแดนและประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างกัน และควรมีมุมมองแบบ Regional dimension ควรให้มีการศึกษาด้านวัฒนธรรมประวัติศาสตร์ สังคม

ในด้านของผลกระทบจากมาตรการความร่วมมือประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 2015 หรือ AEC 2015 (ASEAN Economic Community) ควรเน้นประเด็นการเคลื่อนย้ายคน การเคลื่อนย้ายสินค้า วัตุภูมิใหม่ และความเข้าใจประเทศเพื่อนบ้าน

6) การวิจัยด้านสังคม

เน้นงานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพของสื่อสารมวลชน การอยู่ร่วมกันอย่างสันติในสังคมพหุวัฒนธรรม การวิจัยเพื่อเข้าใจอัตลักษณ์และวัฒนธรรมไทย ให้ความสำคัญกับงาน Area-based งานวิจัยท้องถิ่น พัฒนาผลงานในท้องถิ่นสร้างมูลค่าจากทุนเดิมทางสังคมและการประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ รวมทั้งงานวิจัยด้านความมั่นคง

7) การวิจัยด้านอาหารและการเกษตร

เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในระดับโลกและประเทศไทย ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาความมั่นคงด้านอาหาร จึงควรสนับสนุนงานวิจัยด้านการเกษตรอย่างจริงจัง เช่นการพัฒนาเพื่อให้ได้ข้าวทนร้อน ใช้น้ำน้อย รองรับภาวะโลกร้อน (Global warming) ควรให้ความสำคัญงานวิจัยเชิงนโยบาย เช่นนโยบายด้านราคาข้าว นโยบายการปลูกพืชเศรษฐกิจ การใช้ประโยชน์ที่ดินการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ การขยายพื้นที่เพาะปลูกไปต่างประเทศ ประเด็นอื่นที่ควรให้ความสนใจเช่นการเชื่อมโยงภาคเกษตรกับอุตสาหกรรมและบริการเพื่อการเพิ่มมูลค่า และศึกษามาตรการกีดกันทางการค้า ให้ความสำคัญกับประเด็นความปลอดภัยด้านอาหาร (Food safety) และสารเคมีปนเปื้อน และควรมีการพัฒนากระบวนการเพื่อตอบสนองความกินดีอยู่ดี และให้มีสมดุลที่เหมาะสมระหว่าง Food, feed และ fuel

8) งานวิจัยเชิงนโยบาย: Policy Research

ควรสนับสนุนการวิจัยเพื่อทำความเข้าใจระบบวิจัย (Research system) ทั้งระบบ อาจร่วมมือกับหน่วยงานอื่นเช่น ร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ (สวทน.) สร้างระบบวิจัยของชาติ (National research system) พัฒนาระบบจัดสรรงบประมาณ ระบบทรัพย์สินทางปัญญา และโครงสร้างพื้นฐาน (infrastructure) ของระบบวิจัย อาจใช้ประโยชน์จาก Outcome mapping และ Resources mapping และ สกว. ควรมีส่วนร่วมในการเสนอแนะนโยบายระดับชาติ

2.5 ข้อพิจารณาเชิงนโยบายของ สกว.

1) ทบทวนสัดส่วนงานใน สกว.

สกว. ควรกำหนดสัดส่วนการลงทุนด้านการวิจัยประเภทต่าง ๆ ให้เป็นกรอบที่ชัดเจน เช่นสัดส่วนระหว่างงานวิจัยพื้นฐาน (Discovery or academic research) ต่องานวิจัยประยุกต์หรืองานวิจัยและพัฒนา (Applied research or R&D) และงานวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Implementation research) ควรเป็นเท่าใด เช่น 1 : 1 : 1 หรือ 1 : 2 : 1 หรืออื่น ๆ (ปัจจุบันเท่ากับ 6 : 6 : 1)

สกว.ควรให้ความสำคัญกับการวิจัยเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจคู่ขนานกับการวิจัยท้องถิ่นเพื่อชุมชนเข้มแข็ง

2) จุดยืนและบทบาทของ สกว.

สกว. ควรคงสภาพความเป็น Funding agency และอาจเปลี่ยนจาก Research management เป็น Think tank ในบางเรื่อง และมีส่วนช่วยกำหนดทิศทางการวิจัยของชาติ

2.6 ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

1) ความเข้าใจเรื่องงานวิจัย

ความเข้าใจเกี่ยวกับงานวิจัยของคนไทยยังไม่ชัดเจน และมีความแตกต่างหลากหลาย งานวิจัยไม่ได้มีความหมายเพียงแค่ผลงานทางวิชาการเท่านั้น แต่สามารถตอบสนองและใช้ประโยชน์ได้ในบริบทสังคมไทย งานวิจัย

ควรมีทั้งระยะสั้นและระยะยาว ดังนั้นการวิจัยควรทำทั้งในระดับท้องถิ่น (Local) ระดับประเทศ (National) และระดับนานาชาติ (International) รวมทั้งต้องให้ความสำคัญเรื่องการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

2) ใช้แนวคิดหลักคือลดช่องว่างปัญหาของประเทศและสังคมเพื่อความยั่งยืน

ของสังคม ไทย

ใช้ความรู้ลดช่องว่างของสังคมไทย ให้ชาวบ้านมีส่วนร่วมในการวิจัยและสร้างความรู้

3) ประเด็นที่ไม่ควรทำ

เรื่องที่มีหน่วยงานทำอย่างเข้มข้นอยู่แล้ว

2.7 ข้อเสนอแนะเบื้องต้นจากกรรมการ

จากการประชุมกรรมการนโยบายกองทุนสนับสนุนการวิจัย ครั้งที่ 4/2552 เมื่อวันศุกร์ที่ 18 กันยายน 2552 ได้มีการนำเสนอสรุปข้อคิดเห็นการประชุมระดมความคิดดังกล่าว รวมทั้งได้เสนอร่างยุทธศาสตร์ ซึ่งเป็นผลจากการประชุมระดมความคิด และได้รับคำแนะนำเพิ่มเติมจากคณะกรรมการดังนี้

1. สกว. ควรดำเนินการตามภารกิจที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการวิจัย พ.ศ. 2535 โดยมีการบริหารจัดการที่ดี และแม้จะต้องช่วยเร่งสร้างนักวิจัยที่ประเทศไทยขาดแคลน แต่ก็ต้องสร้างงานวิจัยและพัฒนาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติดังกล่าวด้วย โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. สกว. มีจุดเด่นในเรื่องการบริหารจัดการงานวิจัย จึงควรช่วยหน่วยงานอื่นในเรื่องนี้ด้วย
3. สกว. ควรพิจารณาด้วยว่า การให้ทุนวิจัยร่วมกับหน่วยงานอื่นจะช่วยทำให้เกิดงานวิจัยในหน่วยงานเหล่านั้นได้อย่างไร
4. การจัดทำ “ยุทธศาสตร์การสนับสนุนการวิจัยของ สกว. พ.ศ. 2553-2556” ควรมีความเชื่อมโยงกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาว่า สกว. อยู่ตรงไหน หน่วยงานอื่นทำอะไรอยู่บ้าง และ สกว. ควรดำเนินการอย่างไรบ้าง
5. การสนับสนุนการวิจัยในภาคอุตสาหกรรมก็เป็นเรื่องสำคัญ เนื่องจากอุตสาหกรรมไทยส่วนใหญ่เป็นการรับจ้างผลิต จึงต้องมีการสนับสนุนการวิจัยอย่างมากเพื่อให้อุตสาหกรรมไทยมีเทคโนโลยีของตนเอง และสามารถเปลี่ยนเป็นผู้ผลิตอย่างแท้จริงที่สามารถแข่งขันได้
6. สกว. ควรถอดประเด็นจากรายงานการประเมินผลลัพธ์และผลกระทบของโครงการวิจัยที่ได้รับการสนับสนุนจาก สกว. มาใช้ประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การสนับสนุนการวิจัยของ สกว. พ.ศ. 2553-2556 ด้วย
7. ควรจัดลำดับความสำคัญของยุทธศาสตร์การสนับสนุนการวิจัยต่าง ๆ ที่นำเสนอ เนื่องจากมีข้อเสนอหลากหลายและมีภาระงานมาก แต่ สกว. มีงบประมาณจำกัด โดย สกว. ควรจัดหางบประมาณเพิ่มเติมด้วย นอกจากนี้ควรแปลงยุทธศาสตร์ออกมาเป็นงบประมาณที่จะใช้สนับสนุน เพื่อพิจารณาว่าคณะกรรมการนโยบายฯ และ สกว. จะต้องดำเนินการอะไร และอย่างไรบ้าง
8. ยุทธศาสตร์การจัดการนำผลงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ควรเน้นให้ปฏิบัติได้จริง
9. สกว. ควรจัดทำเอกสารแสดงที่มาและข้อมูล “ยุทธศาสตร์การสนับสนุนการวิจัยของ สกว. พ.ศ. 2553-2556” ความยาวประมาณ 10-20 หน้า เพื่อส่งให้มหาวิทยาลัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ได้ทราบถึงทิศทางการดำเนินงานสนับสนุนการวิจัยของ สกว. และเป็นตัวอย่างแก่มหาวิทยาลัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

10. สกว. ควรเปิดช่องให้นักวิจัยที่สนใจทำงานด้านนวัตกรรมสามารถขอทุนสนับสนุนการวิจัยได้ แม้โครงการที่เสนอขอทุนอาจไม่ใช่ลักษณะของโครงการแบบที่ สกว. สนับสนุนอยู่
11. ควรมีการทบทวนยุทธศาสตร์ของ สกว. เป็นระยะ ๆ เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของโลกและของประเทศ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ในการประชุมคณะกรรมการติดตามและประเมินผลกองทุนสนับสนุนการวิจัย ครั้งที่ 4/2552 เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2552 ที่ประชุมได้มีความเห็นและข้อเสนอแนะดังนี้

1. สกว. ควรจัดลำดับความสำคัญของยุทธศาสตร์การสนับสนุนการวิจัยต่างๆ ที่นำเสนอเนื่องจากมีความหลากหลายมากและ สกว. มีข้อจำกัดเรื่องทรัพยากร(งบประมาณกำลังคนนักวิจัย ฯลฯ)
2. สกว. ควรตรวจสอบด้วยว่า ยุทธศาสตร์หรือประเด็นวิจัยต่างๆ ที่ สกว. ให้ความสนใจ มีหน่วยงานอื่นดำเนินการอยู่บ้างแล้วหรือไม่ เช่น เรื่องผู้สูงอายุ นั้น สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติได้ดำเนินการวิจัยและสนับสนุนการวิจัยในเรื่องนี้ไปมากแล้ว

ในการประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการนโยบายกองทุนสนับสนุนการวิจัยและคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนการวิจัย ครั้งที่ 1/2552 เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2552 ที่ประชุมได้ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังนี้

1. ควรเพิ่มเรื่องการแสวงหาแหล่งทุนจากภายนอกเข้าไปในเป้าหมายองค์กร เนื่องจากเป็นภารกิจหนึ่งที่จะระบุไว้ในพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการวิจัย พ.ศ. 2535
2. ยุทธศาสตร์ในการสนับสนุนการวิจัยของ สกว. ควรสอดคล้องกับพันธกิจหรือภารกิจของหน่วยงานซึ่งกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการวิจัย พ.ศ. 2535 และควรตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาลด้วย
3. ในการจัดทำยุทธศาสตร์ ควรตอบปัญหาให้ได้ว่า ต้องการทำอะไร ทำอย่างไร และมีเป้าหมายเท่าใด ซึ่งประเด็นเหล่านี้จะสะท้อนออกมาในพันธกิจ ยุทธศาสตร์ และเป้าหมาย
4. “ยุทธศาสตร์การสนับสนุนการวิจัยของ สกว. พ.ศ. 2553-2556” ควรระบุให้ชัดเจนว่า เมื่อสิ้นสุดแผนในปี 2556 จะมีเป้าหมายอย่างไร ได้ผลงานอะไรออกมาบ้าง เช่นงานวิจัยก็เรื่อง ครอบคลุมอะไรบ้าง แล้วจึงวางยุทธศาสตร์ว่าทำอย่างไร จึงจะบรรลุเป้าหมายเหล่านั้นได้ และจะวัดความสำเร็จตามเป้าหมายได้อย่างไร
5. การเขียนวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ มีลักษณะเป็นเพียงแนวทาง ควรกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดให้ชัดเจน เป็นรูปธรรมและวัดได้จริง นอกจากนี้ ควรคำนึงถึงตัวชี้วัดเชิงคุณภาพให้มากขึ้นด้วย
6. ควรจัดลำดับความสำคัญของยุทธศาสตร์การสนับสนุนการวิจัยที่นำเสนอ เนื่องจากมีความหลากหลาย และ สกว. มีทรัพยากรจำกัด ทั้งนี้ สกว. ควรเสนอของบประมาณเพิ่มเติมจากรัฐบาลให้เพียงพอกับแผนการดำเนินงาน โดยนำเสนอแผนงาน ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบอย่างชัดเจน
7. ควรพิจารณาจุดยืนและบทบาทของ สกว. ในวงการวิจัยของประเทศให้ชัดเจน โดยศึกษาข้อมูลของหน่วยงานอื่น ๆ ที่ใกล้เคียงด้วย เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่า สกว. ควรทำอะไรบ้าง ในด้านใดบ้าง อย่างไรบ้าง มากน้อยเพียงใด และควรมีการประสานงานและเชื่อมโยงร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ อย่างไร ซึ่งจะทำให้ไม่เกิดการดำเนินงานซ้ำซ้อนกัน และช่วยให้ สกว. สามารถใช้ทรัพยากรที่จำกัดได้อย่างคุ้มค่า อีกทั้งอาจจะช่วยกระตุ้นให้เกิดการวางแผนการวิจัยในแต่ละด้านของประเทศด้วย
8. ความร่วมมือและการร่วมทุนในการวิจัยกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานที่เป็นผู้ใช้ผลงานวิจัย เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก ซึ่งจะช่วยให้มีการใช้ประโยชน์จากงบประมาณได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ควรพิจารณาให้มีคณะกรรมการร่วมระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อกำกับดูแลเรื่องนี้

9. การสนับสนุนการวิจัยด้านสังคม ควรกำหนดแนวทางการวิจัยและประเด็นการศึกษาให้ชัดเจน และควรเพิ่มประเด็นในเรื่องที่อาจจะมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อสังคมไทย เช่น เรื่องการถือครองที่ดินในประเทศไทยของคนต่างชาติ การกำหนดสัดส่วนการใช้ประโยชน์ของที่ดินในประเทศไทย เป็นต้น
10. ควรแก้ไขคำที่ใช้ใน “ยุทธศาสตร์การสนับสนุนการวิจัยของ สกว. พ.ศ. 2553-2556” ให้เหมาะสม และสอดคล้องกับภารกิจของ สกว.
11. ควรกำหนดนิยามของการวิจัยด้านต่าง ๆ ให้ชัดเจนเพื่อใช้อ้างอิง เช่นการวิจัยเชิงวิชาการ อาจถูกตีความได้ว่างานวิจัยทุกชิ้นเป็นงานวิชาการ
12. สกว. ควรมีหน่วยเฉพาะที่ทำงานด้านการนำผลงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์โดยตรง เพื่อร่วมมือในเรื่องนี้กับหน่วยงานและองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ภาคผนวก

- แผนยุทธศาสตร์
สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)
- แผนยุทธศาสตร์
สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร
(องค์การมหาชน)
- แผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการสำนักงาน
คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)
พ.ศ. 2551 – 2555
- แผนกลยุทธ์สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยีแห่งชาติ สวทช.

**แผนยุทธศาสตร์ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)
(พ.ศ.2550-2553)**

วิสัยทัศน์

สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขจะเป็นองค์กรหลักในการบริหารจัดการความรู้เพื่อนำไปสู่การพัฒนาระบบสุขภาพและสร้างความเข้มแข็งระบบสุขภาพผ่านกระบวนการจัดการความรู้

พันธกิจ

บริหารจัดการความรู้เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบสุขภาพในประเด็นยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญ โดยการประสานและการทำงานร่วมกันของเครือข่ายนักวิจัยกับภาคีที่เกี่ยวข้องรวมถึงภาคประชาชนอย่างใกล้ชิด

ยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาความรู้ เน้นการค้นหาและพัฒนาความรู้เพื่อตอบสนองต่อปัญหาสำคัญของระบบสุขภาพปัจจุบัน และสร้างองค์ความรู้เพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดการกับปัญหาสุขภาพที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต
2. ยุทธศาสตร์การเชื่อมโยงความรู้สู่การพัฒนาระบบสุขภาพ เน้นการประสานเชื่อมโยงการพัฒนาความรู้กับการพัฒนาระบบสุขภาพ โดยพัฒนา "กลไกเชื่อมโยง" ต่างๆ ได้แก่
 - 1) การประสานระหว่างนักวิชาการและหน่วยงานผู้ใช้งานวิจัย
 - 2) การพัฒนาคลังข้อมูลและความรู้เรื่องระบบสุขภาพ และ
 - 3) การพัฒนากลไกสื่อสารความรู้ที่หลากหลาย
3. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความเข้มแข็งระบบการจัดการความรู้ ของ สวรส. และเครือข่าย(เครือข่ายสถาบันสถาบันภาคี และเครือข่ายงานวิจัย) ได้แก่
 - 1) การพัฒนาความเข้มแข็งทางวิชาการและเพิ่มขีดความสามารถการบริหารจัดการความรู้ของผู้ปฏิบัติงาน สวรส. และเครือข่าย
 - 2) การสนับสนุนให้เกิดธรรมาภิบาลที่ดีในการจัดการงานวิจัยของ สวรส. และเครือข่าย
 - 3) ประสานการดำเนินงานเครือข่ายเพื่อบรรลุเป้าหมายที่มีความเป็นเอกภาพ และ
 - 4) สนับสนุนการพัฒนากลไกและเครือข่ายจัดการความรู้ในระดับพื้นที่ เพื่อแก้ไขปัญหาสุขภาพในพื้นที่
4. ยุทธศาสตร์การขยายพันธมิตรทางยุทธศาสตร์ ครอบคลุมพันธมิตรทางด้านวิชาการในประเด็นความรู้ที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาระบบสุขภาพในปัจจุบันและอนาคต โดยส่งเสริม สนับสนุนให้มี "นักวิจัยหน้าใหม่" ด้านการวิจัยระบบสุขภาพ นอกจากนี้จะขยายความร่วมมือไปยังพันธมิตรทางยุทธศาสตร์อื่นๆ ทั้งภาครัฐ เอกชนและภาคประชาชน ที่มีส่วนช่วยสนับสนุน ส่งเสริม การพัฒนาระบบสุขภาพ

ที่มาข้อมูล <http://www.hsri.or.th/th/about/strategy.php>

แผนยุทธศาสตร์

สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (องค์การมหาชน)

ฉบับที่สอง (พ.ศ. 2552-2554)

วิสัยทัศน์

เป็นองค์กรที่มุ่งเสริมสร้างระบบการวิจัยการเกษตรของประเทศให้เข้มแข็งและยั่งยืนนำผลงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

พันธกิจ

พันธกิจของสำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (องค์การมหาชน) ในการส่งเสริมและสนับสนุนระบบการวิจัยการเกษตร มี 3 ประการ ดังนี้

- (1) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยการเกษตรเชิงพาณิชย์
- (2) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยการเกษตร
- (3) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย พัฒนา และเผยแพร่ข้อมูลและสารสนเทศด้านการวิจัยการเกษตร

ยุทธศาสตร์การดำเนินงาน

เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ สวก. จึงได้นำไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์หลัก 4 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (1) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อให้ได้โครงการวิจัยที่ตรงกับพันธกิจทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ
- (2) ยุทธศาสตร์การเพิ่มศักยภาพและความเข้มแข็งของบุคลากรวิจัย / องค์กรในภาคเกษตร
- (3) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการให้เกิดความมั่นคงทางการเงิน
- (4) ยุทธศาสตร์การยกระดับระบบการบริหารจัดการคุณภาพในการให้บริการของสำนักงานฯ

โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อให้ได้โครงการวิจัยที่ตรงกับพันธกิจทั้งในเชิงปริมาณและ

คุณภาพ

สวก. จะบริหารจัดการและให้การสนับสนุนโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มผลิตภาพของผลผลิตทางการเกษตร โดยต้นทุนการผลิตลดลง และ/หรือประสิทธิภาพการผลิตสูงขึ้น และโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างมูลค่า และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของผลผลิตทางการเกษตร โดยราคาผลผลิต/ผลิตภัณฑ์ต่อหน่วยสูงขึ้น และ/หรือรายได้ของเกษตรกรหรือผู้ประกอบการเกษตรเพิ่มขึ้น ตลอดจนโครงการวิจัยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันสินค้าเกษตร

ทั้งนี้ หัวข้อของการวิจัยที่สำนักงานฯ จะให้การสนับสนุน ประกอบด้วย

- (1) การวิจัยด้านการเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) แบ่งเป็นหัวข้อย่อยได้ ดังนี้

(1.1) การวิจัยและพัฒนาระบบจัดการการเกษตร โดยมุ่งเน้นงานวิจัยที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการ/การบริหารผลผลิตการเกษตร

(1.2) การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตรที่เหมาะสม

โดยมุ่งเน้นงานวิจัยและพัฒนาด้านเทคโนโลยีการผลิต โดยการวิจัยและพัฒนาพันธุ์/ พันธุ์ใหม่ ทั้งพืช ปศุสัตว์ ประมง การอารักขา และงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องจักรกลการเกษตรแทนที่แรงงาน

(1.3) การวิจัยและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทรัพยากรเพื่อการผลิต เทคโนโลยีด้านปัจจัยการผลิต เพื่อลด/ทดแทนสารเคมี โดยมุ่งเน้นงานวิจัยและพัฒนาที่เกี่ยวกับการปรับปรุงบำรุงดิน ระบบการจัดการน้ำ/การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ งานวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับปศุสัตว์และชายฝั่งทะเล เพื่อให้สามารถใช้ทรัพยากรได้อย่างสมดุล และยั่งยืน การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตปุ๋ยชีวภาพ ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยอินทรีย์ สารสกัดจากธรรมชาติ การคิดค้นและ การใช้ประโยชน์จากจุลินทรีย์/ ชีวอินทรีย์ ฯลฯ เพื่อลดและ/หรือทดแทนการใช้สารเคมีในกระบวนการผลิตทางการ เกษตร

(1.4) การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพทางการเกษตร โดยมุ่งเน้นงานวิจัยและพัฒนา เทคโนโลยีชีวภาพและนาโนเทคโนโลยี ด้านพืช ปศุสัตว์ และประมง ที่ก่อให้เกิดผลผลิตทางการผลิตที่สูงขึ้น มีความ ปลอดภัยทางชีวภาพ (Bio-Safety) และมีความหลากหลายของชนิดและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรมากขึ้น

(2) การวิจัยด้านการสร้างมูลค่า (Value Creation) และเพิ่มมูลค่า (Value Added) แบ่งเป็นหัวข้อย่อย ได้ ดังนี้

(2.1) การวิจัยและพัฒนาระบบการจัดการก่อนและหลังการเก็บเกี่ยว โดยมุ่งเน้นงานวิจัยที่ทำให้ ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพดี โดยวิจัยและพัฒนาวิธีการเก็บเกี่ยว วิธีการหลังการเก็บเกี่ยว การคัดเกรด การ ขนส่ง และการเก็บรักษาที่ดี เพื่อลดความเสียหายและสูญเสียมูลค่าทางเศรษฐกิจได้ รวมทั้งยังสามารถทำให้ผลผลิตมี มูลค่าเพิ่มขึ้น

(2.2) การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการแปรรูปสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์ โดย ส่งเสริมและสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่สินค้าเกษตรและ อาหาร (อุตสาหกรรมต้นน้ำ- อุตสาหกรรมกลางน้ำ-อุตสาหกรรมปลายน้ำ) และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เกิดความ หลากหลาย และรูปแบบของการใช้ประโยชน์เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรจุภัณฑ์ที่มีคุณภาพ และมี รูปลักษณะที่ดึงดูดผู้บริโภค

(2.3) การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการใช้ประโยชน์จากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร โดยส่งเสริมและ สนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการนำเศษเหลือหรือวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาทำให้เกิดประโยชน์ใน อุตสาหกรรมต่อเนื่อง (Zero Waste) การแปรรูปเป็นพลังงาน (Biomass, Biogas)

(2.4) การวิจัยและพัฒนาการใช้ประโยชน์จากพันธุกรรมและความหลากหลายทางชีวภาพ โดย ส่งเสริมและสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาที่ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรพันธุกรรมและความหลากหลายทางชีวภาพใน การสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งด้านพืช ปศุสัตว์ ประมง รวมทั้งจุลินทรีย์/ชีวอินทรีย์ และสาหร่าย ฯลฯ รวมทั้งส่งเสริมและ สนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาที่นำไปสู่การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน

(3) การวิจัยด้านการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันสินค้าเกษตร

สวก. จะให้การสนับสนุนโครงการที่เกี่ยวข้องกับสนับสนุนการส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารทั้งใน ปริมาณ มูลค่า และส่วนแบ่งทางการตลาดที่เพิ่มขึ้นรวมทั้งทดแทนการนำเข้าทั้งในเชิงปริมาณและมูลค่า โดยเน้น งานวิจัยและพัฒนาตลาดการเกษตร ได้แก่ การพัฒนาระบบการส่งเสริมสินค้าและส่งออก (Logistic) การพัฒนาและ การจัดการตราสินค้า (Brand Management) การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของ ผู้บริโภคสินค้าเกษตรและอาหาร โดยเฉพาะสินค้าที่มีศักยภาพและสร้างมูลค่าสูงในตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2 ยุทธศาสตร์การเพิ่มศักยภาพและความเข้มแข็งของบุคลากรวิจัย / องค์กรในภาคเกษตร

สวก. จะให้การสนับสนุนเพื่อพัฒนาศักยภาพหรือสมรรถนะของบุคลากรในภาคเกษตร ทั้งบุคลากร ภาครัฐ เกษตรกรรุ่นใหม่ และผู้ประกอบการในระดับวิสาหกิจชุมชน โดยส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรม การเพิ่ม ทักษะ ความรู้ของนักวิจัยด้านการเกษตร รวมทั้งการให้ทุนการศึกษาระดับปริญญาตรี-โท-เอก ปริญญาโท-เอก และ

ปริญญาเอกในสาขาที่มีความจำเป็นและขาดแคลน สร้างความเข้มแข็งและยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการ และเกษตรกรสู่สากล โดยผ่านการวิจัย/พัฒนา การเรียนรู้ร่วมกัน การร่วมทุน และเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็น รวมทั้งฝึกอบรมหลักการบริหารจัดการที่ดีแก่ผู้ประกอบการและเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมในการผลิตเชิงธุรกิจเพื่อนำไปสู่การขยายผลเชิงพาณิชย์ในระดับสากล

3 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการให้เกิดความมั่นคงทางการเงิน

สวก. จะจัดวางโครงสร้างพื้นฐานและการบริหารจัดการผลงานวิจัยเชิงพาณิชย์อย่างครบวงจร โดยให้ความสำคัญกับการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา การวางแผนการตลาดและถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ได้จากงานวิจัยร่วมกับนักวิจัย การขายเทคโนโลยี การประชาสัมพันธ์ผลงานวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ การขยายผลโครงการสู่เชิงพาณิชย์โดยการร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่น ตลอดจนนำผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์อย่างถูกกลุ่มเป้าหมาย นอกจากนี้ สวก. จะวางแผนการเงิน (Financial Plan) ในรอบยุทธศาสตร์ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการบริหารจัดการการเงินของ สวก. ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยคำนึงถึงสมดุลระหว่างพันธกิจและความยั่งยืน

4 ยุทธศาสตร์การยกระดับระบบการบริหารจัดการคุณภาพในการให้บริการของสำนักงาน

เพื่อยกระดับการให้บริการสนับสนุนการทำวิจัยเกษตรเชิงพาณิชย์และสร้างความพร้อมให้กับบุคลากรในการขับเคลื่อนตามแผนยุทธศาสตร์ สวก. จะพัฒนาระบบการบริหารจัดการคุณภาพในการให้บริการของ สวก. สร้างวัฒนธรรมองค์กรให้พร้อมเป็นผู้ให้บริการแก่นักวิจัย คัดสรรบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าทำงาน ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มขีดสมรรถนะบุคลากรผ่านการฝึกอบรมและการเพิ่มทักษะตามความเหมาะสมกับตำแหน่งงาน ปรับปรุงระเบียบการบริหารจัดการให้เกิดความคล่องตัว ลดความซ้ำซ้อนและลดขั้นตอนที่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารโครงการให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพ จัดทำนโยบายบริหารความเสี่ยงในการดำเนินงานของ สวก. และปรับปรุงประสิทธิภาพการบริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

แผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) พ.ศ. 2551 - 2555

วิสัยทัศน์ วช.

วช. เป็นสมองของประเทศ

วิสัยทัศน์ วช. (พ.ศ.2551 - 2555)

วช. เป็นองค์กรกลางในการกำหนดทิศทางและขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศด้วยการวิจัยอย่างสมดุลและยั่งยืน

พันธกิจ วช.

1. จัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ
2. พัฒนามาตรฐานการวิจัย ระบบวิจัย และติดตามประเมินผล
3. จัดทำรายงานสถานภาพการวิจัย และดัชนีการวิจัยของประเทศ
4. เป็นศูนย์กลางข้อมูลการวิจัย โดยมีระบบสารสนเทศที่มีเครือข่ายทั่วประเทศเพื่อใช้ประโยชน์ในการเสนอแนะต่อรัฐบาลและการบริการผู้ที่เกี่ยวข้อง
5. ส่งเสริมความร่วมมือการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ
6. ส่งเสริมและเกื้อกูลการวิจัย การประดิษฐ์คิดค้น การถ่ายทอดนวัตกรรม และเทคโนโลยีไปสู่ภาคสังคม อุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรม

แผนยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (พ.ศ.2551-2555) มี 5 ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ

1. กำหนดนโยบายและแผนหลักหรือแผนแม่บทการวิจัยแห่งชาติและกำหนดทิศทางการขับเคลื่อนแผนหลักของการวิจัยของประเทศ
2. เป็นองค์กรกลางความร่วมมือด้านการวิจัยกับองค์กรวิจัยทั้งในและต่างประเทศ
3. เสริมสร้างสมรรถนะ และความเข้มแข็งให้กับ วช. เพื่อสร้างความสมดุลทางวิชาการสู่ความยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชน
4. สร้างมาตรฐาน การวิจัยที่มีศักยภาพต่อการพัฒนาประเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้ออำนวยต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ
5. ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย หรือการต่อยอดงานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศได้

แผนกลยุทธ์สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ สวทช.

1. แผนกลยุทธ์ สวทช.

แผนกลยุทธ์ สวทช. ฉบับที่ 4 (2550-2554) ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (กวทช.) เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2551 โดยให้สามารถปรับแผนได้เป็นระยะๆ (Rolling Plan) ตามกระแสที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ภายใต้วิสัยทัศน์ “สวทช. เป็นพันธมิตรร่วมทางที่ดี สู่สังคมฐานความรู้ด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” เพื่อสามารถทำให้การดำเนินงานมีผลกระทบสูง นำพาประเทศไปสู่เป้าหมายที่ต้องการได้ และเป็นไปตามพันธกิจ “สวทช. มุ่งสร้างเสริมการวิจัยและพัฒนา เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืนของประเทศ พร้อมทั้งดำเนินกิจกรรมด้านถ่ายทอดเทคโนโลยี การพัฒนาบุคลากร และการเสริมสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อให้ได้ผลงานที่มีประสิทธิผลสูงสุด”และเพื่อให้การบริหารและดำเนินงานของ สวทช. เป็นไปอย่างมีสัมฤทธิ์ผล

แผนกลยุทธ์ฉบับนี้ ได้กำหนด 3 กลยุทธ์หลักที่จะผลักดัน สวทช. ให้ก้าวไปสู่ความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ และพันธกิจขององค์กร ดังนี้

1. สร้างพันธมิตรทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการร่วมกันยกระดับการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
2. ดำเนินการวิจัย พัฒนา ออกแบบ และวิศวกรรม เป็นกิจกรรมหลัก ในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืนของประเทศ พร้อมกับถ่ายทอดเทคโนโลยี พัฒนาบุคลากร และเสริมสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จำเป็น ผ่านระบบการจัดการที่สามารถรวบรวมความรู้และสามารถต่อยอดองค์ความรู้เพื่อพัฒนางานวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ปรับปรุงพัฒนากระบวนการบริหารจัดการทั้งภายในองค์กรและส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานภายนอก เพื่อให้สามารถบริหารงานและทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับการดำเนินงานในมิติต่างๆ

สวทช. ได้ปรับเปลี่ยนระบบบริหารจัดการโดยเน้นการบูรณาการดำเนินงานแบบโปรแกรม มุ่งเน้นคลาสเตอร์จำนวน 8 คลัสเตอร์ เพื่อให้สามารถตอบโจทย์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของคลัสเตอร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมอบหมายให้สำนักบริหารจัดการคลัสเตอร์และโปรแกรมวิจัยเป็นผู้บริหารจัดการ และมีศูนย์แห่งชาติทั้ง 4 สาขาดำเนินโครงการวิจัยภายใต้โปรแกรมและคลัสเตอร์ รวมทั้งรับผิดชอบพัฒนาเทคโนโลยีฐาน (Platform Technology) เพื่อเป็นฐานในการประยุกต์ผลงานวิจัยสู่คลัสเตอร์ทั้ง 8 คลัสเตอร์ ทั้งนี้ พันธกิจด้านวิจัยและพัฒนาของ สวทช. จะได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มงานพันธกิจอื่นอีก 3 กลุ่ม เพื่อให้ สวทช. สามารถผลักดันผลงานวิจัยและพัฒนาไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์หรือสาธารณประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยได้อย่างยั่งยืน สวทช. ได้กำหนดคลัสเตอร์ที่สำคัญ 8 คลัสเตอร์ ดังต่อไปนี้

คลัสเตอร์ 1 : อาหารและการเกษตร

คลัสเตอร์ 2 : การแพทย์และสาธารณสุข

คลัสเตอร์ 3 : ซอฟต์แวร์ ไมโครชิป และอิเล็กทรอนิกส์

คลัสเตอร์ 4 : ยานยนต์และการจราจร

คลัสเตอร์ 5 : พลังงานทดแทน

คลัสเตอร์ 6 : การวิจัยพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาชุมชนชนบทและผู้ด้อยโอกาส

คลัสเตอร์ 7 : สิ่งทอและเคมีภัณฑ์

คลัสเตอร์ 8 : สิ่งแวดล้อม

ในแผนกลยุทธ์ฉบับที่ 4 สวทช. จะดำเนินงานในลักษณะโปรแกรมหลัก (Program Based) โดยได้มีการแบ่งกลุ่มโปรแกรมออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่ ได้แก่

กลุ่ม A (Strategic Sub Clusters) หมายถึง งานกลุ่มเทคโนโลยีหรืออุตสาหกรรมเฉพาะด้านที่ สวทช. ตั้งเป้าหมายที่จะดำเนินการให้บรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรม ภายในเวลาของแผนกลยุทธ์ (5 ปี) โดยได้ประเมินศักยภาพและความสามารถของ สวทช. แล้วว่า สามารถบรรลุเป้าหมายได้ ด้วยทั้งการดำเนินการเอง สนับสนุน ส่งเสริม หรือแม้แต่นำเข้าก็ตาม ซึ่งในการดำเนินการดังกล่าว จะสามารถระบุห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) อุปสงค์ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนสิ่งที่ สวทช. จะสามารถส่งมอบได้อย่างชัดเจนโดยโปรแกรมกลุ่มนี้จะเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพและความสามารถในการตอบสนองปัญหาที่เร่งด่วน มีกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ที่มีส่วนร่วมในการทำงานที่ชัดเจน และแสดงให้เห็นถึงวิกฤติหากโครงการไม่ได้ดำเนินการหรือดำเนินงานไม่สำเร็จตามเวลาที่กำหนด

กลุ่ม B (National Clusters) หมายถึง งานที่ สวทช. ดำเนินการเพื่อตอบสนองนโยบายการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจของประเทศใน 8 กลุ่มอุตสาหกรรม โดยเป็นทั้งการวิจัยเชิงกลยุทธ์มุ่งเป้า (Strategic Research) การวิจัยประยุกต์ (Applied Research) ที่มีจุดมุ่งหมายในการนำผลงานไปประยุกต์ใช้ และการวิจัยพื้นฐานเพื่อปรับปรุงหรือดำรงไว้ซึ่งฐานเทคโนโลยีเดิม หรือสร้างฐานเทคโนโลยีใหม่ที่สำคัญ เพื่อสร้างความมั่นคง หรือสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมนั้นๆ ในอนาคตอันใกล้ (2-3 ปี) สวทช. ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาโปรแกรมในกลุ่มนี้เพื่อนำเข้าสู่กลุ่ม A แต่ในขณะที่อยู่ระหว่างการพัฒนาจะถูกจัดอยู่ในกลุ่ม B

กลุ่ม C (Essential Programs) หมายถึง งานที่มีความจำเป็นและต้องดำเนินการ ทั้งนี้เพื่อเป็นฐานสำหรับความสำเร็จของงานในอนาคตของ สวทช. รวมไปถึงงานซึ่งไม่จัดอยู่ในคลัสเตอร์ใดคลัสเตอร์หนึ่ง แต่เป็นงานที่จะทำให้เกิดการใช้ประโยชน์สูงสุดในการบริหารจัดการทรัพยากรของ สวทช. ทั้งนี้จึงแบ่งเป็น 2 กลุ่มย่อย คือ กลุ่มโปรแกรมวิจัยเทคโนโลยีฐาน (Platform Technology) มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างฐานเทคโนโลยีใหม่ๆ ในสาขาวิทยาการหลักภายใต้ศูนย์แห่งชาติ และกลุ่มโปรแกรมพันธกิจที่ดำเนินกิจกรรมตามพันธกิจอื่นของ สวทช. เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของกลุ่ม A และ B อาทิ งานถ่ายทอดเทคโนโลยี งานพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ

กลุ่ม D (Internal Management) หมายถึง งานบริหารจัดการภายในที่เป็นงานในลักษณะสนับสนุน ทั่วๆ ไปเพื่ออำนวยความสะดวกในภาพรวมให้การดำเนินงานของกลุ่ม A B และ C โดยไม่รวมถึงกิจกรรมที่สนับสนุนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือโปรแกรมใดโปรแกรมหนึ่งโดยเฉพาะ

นโยบายด้านการวิจัยและพัฒนา

งานวิจัยและพัฒนาเป้าหมายสูงสุด คือ การนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในเชิงเศรษฐกิจและสังคม แต่เนื่องจากสภาพปัญหาตลอดจนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว ดังนั้น กิจกรรมวิจัยและพัฒนาของ สวทช. จึงต้องให้ความสำคัญต่อความทันเหตุการณ์และความยั่งยืน โดยมีประเด็นนโยบายด้านวิจัยและพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่

1.นโยบายการให้ความสำคัญก่อนหลังและเน้นความสำคัญ (Prioritization and Focus) งานวิจัยและพัฒนาเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ทรัพยากร ทั้งด้านบุคลากร การเงิน และเวลาอย่างสูง ขณะเดียวกันก็มีความเสี่ยงในการล้มเหลวหรือไม่ทันเวลา และไม่ทันเหตุการณ์ ดังนั้น นโยบายสำคัญประการหนึ่งของการดำเนินกิจกรรมด้านนี้ คือ ต้องมีการกำหนดความสำคัญก่อนหลังของโปรแกรมต่างๆ โดยพิจารณาทั้งในแง่ศักยภาพที่จะส่งมอบงาน ศักยภาพด้านผลกระทบ เป็นต้น โดยอาจต้องชะลอหรือยุติบางโปรแกรม เพื่อระดมทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ไปเร่งรัดงานวิจัยและพัฒนาให้สามารถส่งมอบผลงานได้ตามข้อผูกพัน

2.นโยบายเน้นให้ความสำคัญต่อผู้ใช้ประโยชน์ (Customer-Focus Policy) งานวิจัยและพัฒนาเป็นกิจกรรมที่ต้องลงทุนด้วยทรัพยากรสาธารณะ ทั้งในด้านทรัพยากรมนุษย์ การเงิน และเวลา ดังนั้น การดำเนินงานของโปรแกรมวิจัยและพัฒนา จำเป็นต้องมีกลุ่มผู้ใช้ประโยชน์ที่ชัดเจนในภาคเศรษฐกิจ สังคม และสาธารณะ เพื่อสร้างหลักประกันให้ผลผลิตจากการดำเนินงานเหล่านี้ สามารถทำให้เกิดผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมและชัดเจนกับกลุ่มผู้ใช้ประโยชน์ โดยมีคุณภาพและเวลาส่งมอบที่เหมาะสม ทั้งนี้ต้องจัดให้กลุ่มผู้ใช้ประโยชน์ดังกล่าวมีส่วนร่วมในงานวิจัยและพัฒนา ตั้งแต่ระยะแรกๆ ของการดำเนินงาน

3.นโยบายการถ่ายทอดเทคโนโลยี การบูรณาการกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้เป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมวิจัยและพัฒนา โดยจัดให้ผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและพัฒนา (ลูกค้า) มีส่วนร่วมในขั้นตอนต่างๆ ตั้งแต่ต้น เช่น กำหนดโจทย์ กำหนดเป้าหมาย รวมถึงการรับทราบความก้าวหน้าอย่างสม่ำเสมอ โดยมุ่งให้ลูกค้ามีความผูกพัน (Commitment) และมีส่วนได้ส่วนเสียระดับหนึ่งตั้งแต่เริ่มดำเนินการ ทั้งนี้ด้วยความคาดหวังว่าเมื่องานวิจัยและพัฒนาบรรลุเป้าหมายจะมีลูกค้าซึ่งมีส่วนร่วมตั้งแต่ต้น นำผลงานเหล่านั้นไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์หรือเชิงสังคมได้ทันที และสร้างผลกระทบในเชิงเศรษฐกิจและสังคมที่สาธารณะสามารถมองเห็นหรือรับรู้ได้ชัดเจนขึ้น

4.นโยบายการสร้างฐานเทคโนโลยี ประเทศไทยยังมีความจำเป็นในการสร้างความเข้มแข็งด้านเทคโนโลยีที่เป็นฐานการพัฒนาในอุตสาหกรรมต่างๆ โดยเป็น Derivative or Secondary Technology ซึ่งอาจเป็น Enabling หรือ Primary Technology ที่สำคัญอย่างแท้จริง และเป็นการสร้างทรัพย์สินทางปัญญาให้กับประเทศและอุตสาหกรรมในระยะยาว พร้อมทั้งมีกลไกการถ่ายทอดที่มีประสิทธิภาพ และมีสัดส่วนการดำเนินการอย่างมีนัยสำคัญในการวิจัยและพัฒนาของ สวทช. และควรมุ่งเน้นเทคโนโลยีที่จะต้องใช้ในระยะกลางหรือระยะยาวตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

5.นโยบายการส่งมอบงาน สวทช. จะมุ่งเน้นการส่งมอบผลงานระยะสั้นและระยะกลางมากขึ้น เนื่องจากความต้องการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อให้สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการแข่งขันในตลาดโลกได้ ดังนั้น โปรแกรมการวิจัยต่างๆ จึงต้องพิจารณาให้มีผลงานส่งมอบในระยะสั้น (ผลงานที่ส่งมอบภายใน 1 ปี) ประสานกับผลงานในระยะกลาง (ไม่เกิน 3 ปี) อย่างสมดุล กับทั้งเพื่อให้สามารถสร้างผลงานนำหน้าปัญหาและความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์อยู่เสมอ

นโยบายด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี

1. มุ่งให้เกิดกลไกและความเชื่อมโยงอย่างชัดเจน ระหว่างการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยี เป็นกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ที่จะนำเทคโนโลยีที่พัฒนาไปสู่ผู้ใช้ประโยชน์ ในทางกลับกัน สวทช. ต้องมีกลไกที่จะรับ “โจทย์” การวิจัยและพัฒนาจากภาคเอกชนในเวลาเดียวกัน
2. มุ่งให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างเป็นขั้นตอน “Planned Technology Transfer” โดยตั้งต้นจากการหาโจทย์ในภาคอุตสาหกรรมก่อนด้วยกลไกคลัสเตอร์ และการจัดตั้ง Consortium ตลอดจนการสร้างฐานข้อมูลรวมของผู้ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี
3. สร้างแรงจูงใจในรูปแบบผลตอบแทนพิเศษ หรือคะแนนประเมินผล เพื่อดึงดูดนักวิจัยและบุคลากรสนับสนุนเพื่อเข้าร่วมและเห็นความสำคัญของกิจกรรมส่วนนี้
4. มุ่งเพิ่มจำนวนลูกค้าในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยยกระดับคุณภาพการถ่ายทอดอย่างต่อเนื่อง
5. มุ่งให้สำนักงานจัดการสิทธิเทคโนโลยี (Technology Licensing Office: TLO) มีความเข้มแข็ง สามารถให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพทั้งภายในและภายนอกองค์กร

นโยบายด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

1. เน้นการดำเนินงานที่มีผลสนับสนุน RDDE โดยตรง เช่น โครงการ TGIST และทุนปริญญาโท-เอก ที่มีการทำวิจัยร่วมกับนักวิจัย สวทช. เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากการมีส่วนร่วมในงานวิจัย นอกจากนี้ สวทช. ก็ได้รับประโยชน์จากกำลังคนที่เพิ่มขึ้นในการทำวิจัย
2. งานที่ได้รับมอบหมาย เช่น งานค่ายวิทยาศาสตร์ ให้ดำเนินการต่อไปและรวมงานในลักษณะเดียวกันของศูนย์ไว้ด้วยกัน แต่วางแผนแยกตัวเป็นหน่วยงานอิสระในอนาคต
3. งานที่สามารถหารายได้เลี้ยงตัวเองและใช้ทรัพยากรของ สวทช. (เช่น การฝึกอบรมทั่วไป) ให้ลดหรือเลิก หรือให้หน่วยงานภายนอก (ซึ่ง สวทช. อาจจัดตั้งขึ้น) หรือหน่วยงานกลางดำเนินการ
4. งานในพันธกิจพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ที่แม้มีประโยชน์ แต่เกี่ยวข้องกับ RDDE น้อย ให้ลดปริมาณลง เพื่อยกเลิกในอนาคต
5. เป็นงานที่สอดคล้องกับโปรแกรมวิจัยและพัฒนาของ สวทช. หรือก่อให้เกิดการสร้างพันธมิตร เพื่อนำไปสู่การวิจัยและพัฒนา
6. กำหนดนโยบายและบรรทัดฐานให้ชัดเจน เกี่ยวกับนโยบายในการให้บริการ และนโยบายในการยกเลิกบริการ (Entry and Exit Policy) เพื่อใช้ประเมิน เริ่ม หรือเลิกโครงการต่างๆ

นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1. มุ่งให้เกิดมาตรฐานในการให้บริการ การประเมินราคางาน การรับงาน และระยะเวลาในการให้บริการ
2. มุ่งให้ห้องปฏิบัติการที่ให้บริการทุกห้อง ได้รับการรับรองมาตรฐานสากล ทั้งด้านคุณภาพ ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อม
3. กำหนดแนวปฏิบัติในการยกเลิกการให้บริการแข่งขันกับภาคเอกชน และส่งเสริมให้ภาคเอกชนให้บริการในงานที่มีลักษณะประจำและภาระงานสูง
4. มุ่งเชื่อมโยงการให้บริการกับการวิจัยและพัฒนา ทั้งภายในและภายนอกโดยกำหนดลำดับความสำคัญให้ชัดเจนและคงไว้ซึ่งการบริการที่ต้องใช้เทคโนโลยีและการวิเคราะห์ขั้นสูงเท่านั้น
5. มุ่งให้มีการประชาสัมพันธ์การให้บริการอย่างเป็นระบบ
6. กำหนดนโยบายและบรรทัดฐานให้ชัดเจนเกี่ยวกับนโยบายการให้บริการ และนโยบายการยกเลิกบริการ (Entry and Exit Policy) เพื่อใช้ประเมินการเริ่มหรือยุติการดำเนินงานโครงการต่างๆ

นโยบายด้านงานสนับสนุน

1. งานด้านบริการสนับสนุน เป็นพันธกิจที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุนให้พันธกิจสำคัญของ สวทช. ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล การพัฒนาระบบบริการสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพจึงเป็นเรื่องจำเป็นต่อการดำเนินงานของ สวทช.
2. บุคลากร เป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญที่สุดขององค์กร ทรัพยากรบุคคลต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่ ทั้งด้านการพัฒนาเส้นทางอาชีพและพัฒนาศักยภาพเพื่อเข้าครองตำแหน่ง โดยให้สอดคล้องกับสมรรถนะ (Competency) ที่องค์กรต้องมี ในการที่จะปฏิบัติงานตามพันธกิจเพื่อมุ่งบรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้
3. แผนกลยุทธ์และแผนงานเป็นเครื่องมือสำคัญ ในการกำหนดวิสัยทัศน์และพันธกิจขององค์กรในขณะเดียวกัน ก็ดำเนินการจัดสรรทรัพยากรของ สวทช. ในกิจกรรมต่างๆ ให้เหมาะสม เพื่อดำเนินงานตามพันธกิจ และสนองตอบต่อผู้มีส่วนได้เสียสำคัญ (Stakeholders) ของ สวทช.
4. ระบบสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพมีความจำเป็นในการจัดเก็บ ประมวลผล ข้อมูลการดำเนินการต่างๆ เพื่อความรวดเร็ว ในการติดตาม ประเมินผล และวัดผลการปฏิบัติงาน รวมถึงเป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับพิจารณาในการปรับแผนตามสถานการณ์ได้อย่างทันเวลา
5. สวทช. กำลังอยู่ในกระบวนการปรับเปลี่ยนที่สำคัญ ความสำเร็จของการปรับเปลี่ยนขึ้นอยู่กับแผนกลยุทธ์ที่ถูกต้องเหมาะสม และความเข้าใจ ยอมรับ และเชื่อมั่นในแผนกลยุทธ์นั้นของบุคลากรทั่วทั้งองค์กร การสื่อสารจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการสร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคลากร เพื่อให้บุคลากรของ สวทช. เข้าใจและเข้าร่วมในกระบวนการ

ปรับเปลี่ยนนี้ ขณะเดียวกันการสื่อสารยังมีความสำคัญในการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อผู้มีส่วนได้เสียและสาธารณชนทั่วไปอีกด้วย

6. ระบบงานในสำนักงาน ตั้งแต่กระบวนการจัดซื้อ จัดหา และจัดจ้าง จนถึงกระบวนการทางการเงิน มีผลกระทบที่สำคัญต่อประสิทธิภาพของกิจกรรมต่างๆ ในพันธกิจข้างต้น การปรับปรุงคุณภาพด้านบริการจึงมีความจำเป็น

7. การสร้างงานบริการสนับสนุนร่วมกันระหว่างศูนย์แห่งชาติต่างๆ จะช่วยในการลดงานที่ซ้ำซ้อน ขณะเดียวกันต้องสามารถพัฒนาประสิทธิภาพและคุณภาพบริการให้ดีขึ้นกว่าเดิมได้

เกี่ยวกับ สกว.

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) เป็นองค์กรขนาดเล็กของรัฐภายใต้กำกับของสำนักนายกรัฐมนตรีที่มีได้ใช้ระบบราชการเป็นกลไกควบคุมองค์กร ถือกำเนิดอย่างเป็นทางการเมื่อรัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบตราพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการวิจัย พ.ศ.2535 เพื่อทำหน้าที่สนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ โดยใช้การวิจัยเป็นกลไกสร้างฐานความรู้สำหรับการแก้ปัญหาให้แก่สังคม

สกว. เน้นการบริหารจัดการแบบครบวงจรผ่านเครือข่ายการทำงานที่มีอยู่ทั่วประเทศ สนับสนุนการสร้างและพัฒนากำลังคนและนักวิจัยมืออาชีพ...สู่ระบบเศรษฐกิจที่จำเป็นต้องอาศัยความรู้ในการแก้ปัญหา พลักดันการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยด้านเกษตร อุตสาหกรรม บริการการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่น รวมถึงผลักดันให้เกิดการร่วมทุนกับภาคเอกชน หน่วยงานในประเทศและต่างประเทศ

หวังว่าการบริหารจัดการงานวิจัยของหน่วยงานเล็กๆ เช่น สกว. จะเป็นอีกกลไกหนึ่งที่จะสนับสนุนให้สังคมไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมที่ต้องใช้ความรู้เป็นตัวขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

979/17-21 ชั้น 14 อาคารเอส เอ็ม ทาวเวอร์ ถนนพหลโยธิน

แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์ 0 2278 8200 โทรสาร 0 2298 0476

E-mail: callcenter@trf.or.th Homepage: <http://www.trf.or.th>